

dovy se zvláště nehonorují, ježto náhrada za ně je obsažena již v ceně základní, vypočítané podle tabulek a lze za ně přiznati, jsou-li ve vyžadovaném dobře zachovaném a výstavném stavu, jen přírážku podle § 3 a 4 cit. nař. čís. 53/21 v doslovu nařízení ze dne 21. září 1922 čís. 296 sb. z. a n. Důvod rekursního soudu, že již nesouhlas vlastníka s nárokem pachtýře stačil, by naň zřetel vzat nebyl, ovšem není správný, neboť investice, pokud za ně přísluší náhrada podle § 43 náhr. zák., musí vždy býti pojaty v ocenění, ať už vlastník podle § 43 (2) téhož zákona souhlasí, by cena jich byla pachtýři vyplacena, anebo si ji pachtýř musí podle § 50 a) poslední odstavce dobývati na něm pořadem práva. Uplatňuje-li cukrovar, že když dvory v S. a v L. vyhořely v roce 1920, nebyl by pachtýř pro krátkou dobu až do převzetí Státním pozemkovým úřadem v roce 1925 tak velký náklad investoval, nýbrž se spokojil s provisorii mnohem lacinějšími, sluší mu odvětit, že to sice učiniti mohl, nebyl-li tomu na odpor shora citovaný zákon ze dne 12. února 1920, čís. 118 sb. z. a n. o řádném hospodaření (§ 2 čís. 2), avšak pak by byla nastala srážka na ceně převzatého majetku pozemkového podle § 5 cit. vl. nař. čís. 53/21, nepřihlížeje k tomu, koho by stihla, a konečně, že požár byl neštěstím vlastníka a pachtýře, které si musí přičísti již podle § 1311 obč. zák., pro Státní pozemkový úřad však že jest lhostejno, proč tam byly nové budovy, zda následkem shroucení sešlostí nebo požárem, nebo pro jinou příčinu, že Státní pozemkový úřad přihlížeti má podle zákona jen k e s t a v u b u d o v, a ne k příčině toho stavu, a že stav budov respektuje jedině přírážkou nebo srážkou z ceny tabulkové. Stížnost je tedy bezdůvodna a bylo ji zamítnouti.

Čís. 8637.

Poskytl-li manžel manželci zápůjčku, aniž byla zachována forma notářského spisu, jest manžel poskytnuvší zápůjčku oprávněn domáhati se na příjemci zápůjčky jejího vrácení kondikcí.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1929, Rv I 898/28.)

Manželka žalovala manžela o vrácení 10.000 Kč, jež prý mu poskytla zápůjčkou. Žalovaný namítl najmě, že smlouva o zápůjčku byla neplatná, ježto nebyla zachována forma notářského spisu. *Procesní soud první stolice* uznal podle žaloby. *Důvody*: Jest sice správné tvrzení žalovaného, že podle § 1 zák. ze dne 25. července 1871, čís. 76 ř. zák. jest třeba k platnosti zápůjčky mezi manželi zřízení notářského spisu. Soud však, řídě se rozhodnutím nejvyššího soudu ze dne 12. září 1916, č. j. Rv III 122/16 (viz Jur. Blätter z r. 1917 str. 177), jest názoru, že žalobkyně jest oprávněna 12.000 Kč žalobou z obohacení zpět požadovati. Není pochybno, že žalovaný vzhledem na neplatnost slibu, zápůjčku vrátiti, obdržel zapůjčené peníze bez veškerého právního důvodu, že byl poskytnut prospěch ze jmění žalobkyně do jmění žalo-

vaného neprávem, jelikož nebylo úmyslem stran, by se žalovaný po-
držením peněz na úkor žalobkyně bez veškerého právního důvodu obo-
hatil. Touto skutkovou podstatou jest dán právní důvod k zpět poža-
dování zápůjčky. Opačný názor byl měl v zápětí, že by se tím chránilo
neospravedlněné obohacení, a tento výsledek nedal by se srovnati s před-
pisy §§ 877 a 1477 obč. zák. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek
potvrdil. D ů v o d y: Nesprávné právní posouzení věci spatřuje odvo-
lání v tom, že soud první stolice má za to, že tu jest bezdůvodné obo-
hacení na straně žalovaného, ačkoliv není zjištěno, an prý žalovaný
o vydlužené peníze v obchodu přišel a, by se vyhnul svým platebním
povinnostem, do ciziny odejel a tam zmizel. Odvolání není v právu.
Výpověďmi svědkyň jest prokázáno, že žalovaný vypůjčených 12.000 Kč
ještě než odejel do Francie, pro sebe spotřeboval. Z výpovědi svědkyně
T. vyplývá i to, že žalovaný žádal na žalobkyni zapůjčení peněz proto,
že chce obchodovati s dobytkem, že jich do obchodu toho potřebuje, že
však asi ve 14 dnech po zapůjčení peněz odejel do Francie. Žalovaný
peníze na žalobkyni, předstíraje, že chce provozovati obchod s dobytkem,
vlastně vylákal (§ 870 obč. zák.). Jest proto žalobní nárok i podle
§ 874 obč. zák. odůvodněn.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolací soud schvaluje právní názor odvolacího soudu, odkazuje
dovolatele na případné jeho důvody a připomíná k důvodům dovolání
toto: Pokud dovolatel tvrdí, že nebyly podmínky bezdůvodného oboha-
cení ani tvrzeny ani prokázány, tu, nehledíc k tomu, že neprovádí
v tomto směru uplatněný dovolací důvod po zákonu, nutno zdůraznit,
že žalobkyně učinila své povinnosti zadost tím, že žádala vrácení peněz
zapůjčených žalovanému z důvodu §§ 1431 a 1435 event. 1447 obč.
zák., poněvadž je na soudu, by zjištěný děj s hlediska příslušných práv-
ních předpisů samostatně posuzoval, kteréžto povinnosti obě nižší sto-
lice plně dostály. S ohledem na neplatnost odevzdání peněz za účelem
zápůjčky má žalobkyně právo domáhati se ihned jich vrácení, protože
se druhému smluvníku (jejímu manželu) od prvopočátku nedostávalo
platného právního důvodu k nabytí toho, co bylo plněno.

Čís. 8638.

**Nejde o zmatek podle § 477 čís. 4 c. ř. s., byl-li pro stranu zastou-
penou v odvolacím řízení dvěma advokáty doručen rozsudek jen jednomu
z nich.**

(Rozh. ze dne 19. ledna 1929, Rv I 1951/28.)

Žalobě o zaplacení peněžité pohledávky bylo vyhověno s o u d y
v š e c h t ř í s t o l i c.

N e j v y š š í s o u d uvedl v otázce, o niž tu jde, v